

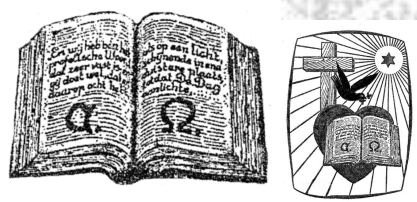
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden* (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

Studie: Bijbelse doop is geen Sacrament.

Hand. 19:1-7. *“En terwijl Apollos te Korinte was, geschiedde het, dat Paulus, na door de bovenlanden gereisd te zijn, te Efeze kwam, en daar enige discipelen vond. En hij zeide tot hen: Hebt gij de heilige Geest ontvangen, toen gij tot het geloof kwaamt? Doch zij zeiden tot hem: Wij hebben zelfs niet gehoord, dat er een heilige Geest is. En hij zeide tot hen: Waarin zijt gij dan gedoopt? En zij zeiden: In de doop van Johannes. Maar Paulus zeide: Johannes doopte een doop van bekering en zeide tot het volk, dat zij moesten geloven in Hem, die na hem kwam, dat is in Jezus. En toen zij dit hoorden, lieten zij zich dopen in de naam van de Here Jezus. En toen Paulus hun de handen oplegde, kwam de heilige Geest over hen, en zij spraken in tongen en profeteerden. En het waren in het geheel ongeveer twaalf mannen”.*

We vinden in dit Schriftgedeelte twee onderscheiden dopen: de doop van Johannes en de doop in de naam van Jezus.

Bij de aanvang van het nieuwe Testament verordeneerde God de doop, beginnend bij de doop van Johannes. Johannes had de goddelijke opdracht vanuit de hemel ontvangen. Vandaar ook, toen die Farizeeërs en Schriftgeleerden tot de Here Jezus kwamen om Hem te vragen, wie Hem de bevoegdheid had gegeven om zo te prediken en zo op te treden, dat de Here Jezus dan antwoordt met een wedervraag.

Hij zegt dan in Marcus 11:30: *“De doop van Johannes, was die uit de hemel of uit de mensen? Antwoordt Mij daarop. En zij overlegden onder elkander en zeiden: Indien wij zeggen: Uit de hemel, zal Hij zeggen: Waarom hebt gij hem dan niet geloofd? (want zij hadden zich niet laten dopen) Zeggen wij echter: Uit de mensen..... Zij waren namelijk bevreesd voor de schare, want allen hielden Johannes inderdaad voor een profeet. En zij antwoordden en zeiden tot Jezus: Wij weten het niet. En Jezus zeide tot hen: Dan zeg Ik u ook niet, krachtens welke bevoegdheid Ik deze dingen doe”.*

Zo spreekt de natuurlijke mens. Want inderdaad, de doop van Johannes was uit de hemel, want God had Johannes gezonden.

Nu lezen wij in dit Schriftgedeelte, dat Paulus eerst de vraag stelt aan deze discipelen in Efeze: *“Heb gij de Heilige Geest ontvangen, toen gij tot het geloof kwam? En toen zij ontkennend daar op antwoordden, ging hij direct op zijn doel af en stelde hun de tweede vraag: “Waarin zijt gij dan gedoopt?”*

Paulus bedoelt hier beslist niet mee hun te vragen of zij in water gedoopt waren of dat het door besprenging of onderdompeling gebeurd was. Hij bedoelde daar niet mee of het met weinig of veel water gebeurd was, maar in welke Naam, in welke Kracht van God zij gedoopt waren. Want er is over de doop veel misverstand, al van de vroegste tijden af en door alle eeuwen heen. En dat is heel begrijpelijk, want de vijand zit niet stil!

Want waartoe God de doop instelde en gaf, dat is de duivel een doorn in het oog. Waarom? Wel, hij vindt het heel goed, dat de mens godsdienstig is. Want weet u, dat de duivel een vreselijke hekel heeft aan atheïstische mensen, die God loochenaars zijn? Hij is immers zelf zeer godsdienstig.

Al is hij de drijfveer en de uitdenker van de atheïstische en goddeloze systemen in de politieke wereld, dan doet hij dat om de mensen eerst van de aanbidding tot de levende God af te brengen, en om ze zo daarna tot godsdienstigheid te brengen, waarin zij hem gaan aanbidden, want hij is zeer vroom en godsdienstig, alleen met dit onderscheid, dat hij zichzelf als god verkoren heeft, want hij wil aanbeden worden.

En daarom zullen wij ook zien in deze tijd van afval en van politieke stelsels, die het atheïsme propageren en alle godsdienst willen uitroeien, dat dit maar tijdelijk is, en dat we straks steeds meer een omwenteling zullen gaan krijgen, dat de mensen weer zeer godsdienstig gaan worden.

Maar nu is de vraag, welke godsdienstigheid? In Openb. 6 staat bij het openen van het zesde zegel, dat alle mensen van groot tot klein, van voornaam tot gering, van rijk tot arm; allemaal zullen gaan roepen

tot de bergen en de rotsen *"valt op ons, en verbergt ons voor het aangezicht van Hem, die gezeten is op de troon en voor de toorn van het Lam; want de grote dag van hun toorn is gekomen en wie kan bestaan"?*

Zij weten dan, dat de levende God bestaat en er is dus een algemeen God belijden, maar een vreselijk belijden, vragende om eigen ondergang. En daarom heeft de duivel, die zeer listig is, een afleidingsmanoeuvre; want hij vindt het best, dat de mens godsdienstig is; je mag ook nog wel christelijk zijn en naar de christelijke kerken gaan; en je mag ook nog wel je laten dopen, als je maar niet komt tot dat Ene, wat God gegeven heeft tot behoud.

Want er staat geschreven in Hand. 2:12. *"Want er is geen andere naam onder de hemel gegeven aan de mensen, waardoor wij behouden worden"*. En dat is de Naam van Jezus! Er is maar één Naam, en Paulus zegt ook in 1 Tim. 2:5. *"Er is maar één God en ook één Middelaar tussen God en de mensen"*. En de Here Jezus zegt in Joh. 14:6. *"Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven"*.

Er is dus maar één weg, de weg, die God ons gaf. En nu heeft God de doop ingesteld, opdat de mens openlijk in de doop zou erkennen met God in te stemmen en daarmee dus ook te belijden voor God en de engelen, en ook voor de Gemeente, dat de enige Weg tot behoud en tot nieuw Leven is, de Weg van Jezus en Die gekruisigd en opgestaan is.

God heeft maar één weg en één antwoord voor de mens tot zijn behoudenis en dat is het kruis van Golgotha, het kruis van Jezus, de Christus der Schriften. Wat wil dit zeggen?

Het wil zeggen: het kruis van Christus rekent radicaal af met de natuurlijke mens, die geboren is uit Adam, God redt de mens niet door de mens uit Adam, de zondaar te veranderen, te verbeteren of een andere levenswijze te geven of een andere levenskoers.

Maar God heeft alleen die ene weg, dat de mens, die reeds onder Zijn oordeel ligt door Zijn Heilige wet, die de dood eist van deze mens, erkent, dat over Jezus aan het kruis dat oordeel is voltrokken.

En nu wil God dus, dat die mens daarmee instemt en erkent, dat dit de enige Weg is, dat hij geheel aan zijn natuurlijk leven moet sterven, en dat de Heer dat voor hem reeds gedaan heeft, zodat hij dat oude natuurlijke leven moet afleggen, in die overgave aan Christus en Zijn kruisdood, om dan met Christus te verrijzen, wedergeboren te doen worden als een nieuwe schepping.

Ik herhaal: het kruis van Christus rekent radicaal af met de natuurlijke mens, zijn natuurlijke leven, want dat kruis spaart Adam op geen enkele wijze. Dat kan God ook niet, want door dat kruis van Christus geeft God ons geen nieuwe levenswijze, geen nieuwe koers in ons leven, maar het afleggen van dat leven.

En dat kan alleen door het aanvaarden, dat Jezus in onze plaats is gestorven en begraven, maar ook opgestaan als de nieuwe Mens, zodat ook wij niet meer voor onszelf leven, maar voor Hem, Die voor ons niet alleen gekruisigd, gestorven en begraven is, maar ook opgewekt tot onze rechtvaardigmaking.

De apostel Paulus komt hier in Efeze en hij vindt daar enige discipelen, maar hij merkt ook direct, dat deze discipelen dat nieuwe leven nog niet hebben, want dat Leven van Christus, dat opstandingleven kwam bij hen niet openbaar. (Hand. 19)

Daarom gaat hij direct op zijn doel af en vraagt: *"Hebt gij de Heilige Geest ontvangen, toen gij tot geloof kwam"?* Want dat is juist de belofte van God, dat, als wij met God instemmen over ons doodvonnis op het kruis van Golgotha en ons leven willen verliezen in Zijn Naam wil, dan zullen wij ook met Hem verrijzen in nieuwheid des levens.

Want gelijk Jezus in onze plaats, als onze plaatsvervanger, voor onze zonden stierf aan dat vloekhout van Golgotha, opdat God met die zondaar radicaal zou kunnen afrekenen, en hem in dat graf van Christus zou wegdoen, en Jezus door Gods Geest uit de doden werd opgewekt, zo komt God met Zijn almachtige Geest, Die de Here Jezus deed verrijzen als de Nieuwe Mens, die volkomen naar de wil en

het hart van God is, in ieder mens, die waarachtig met God instemt en dat voor God en de mensen wil belijden, dat hij zijn natuurlijke leven wil afleggen in de dood van Christus.

En die mens ontvangt dan de Heilige Geest! Zoals God, Jezus deed opstaan tussen de doden uit als de nieuwe Mens, Die voor God leeft, zo zal een ieder, die dit wil aanvaarden deze eeuwige, enige weg, die God gegeven heeft, ook de Heilige Geest ontvangen, niet om spectaculaire dingen te gaan doen, maar opdat het Leven van Christus in ons zal komen, dat nieuwe Leven, dat uit God is.

Maar als iemand hierop ontkennend antwoordt, dan heeft hij die Heilige Geest niet ontvangen, d.w.z. dat nieuwe opstandingleven van Christus is zijn deel niet. Daarom gaat Paulus meteen op zijn doel af en vraagt: *"Waarin zijt gij gedoopt, in welke naam, in welke Goddelijke Kracht"?*

En dan zeggen zij: *"in de doop van Johannes"*. Was de doop van Johannes dan niet uit God? Jazeker, de doop van Johannes was uit God, maar alleen voor die dagen, opdat de mensen zouden gaan geloven in Hem, Die na hem zou komen. Aan de doop van Johannes was dus ook goddelijke kracht en autoriteit verbonden, want God had Johannes gezonden. Het was een doop van bekering.

Nu gaan wij uit de Schriften zien, wat de mensen door deze doop verkregen. Als wij het evangelie van Marcus opslaan en lezen vers 4 van Marc. 1. *"geschiede het, dat Johannes de Doper doopte in de woestijn en de doop der bekering tot vergeving van zonden predikte"*.

Hier zien wij, wat God met die doop bedoelde. En dat is niet, wat helaas door misleiding van de vijand, velen nu denken van de doop. Het is u misschien bekend, dat niet alleen de Rooms Katholieke kerk en helaas vele protestantse kerken, de doop zijn gaan zien als een sacrament, waarmee zij bedoelen dat het een genade middel is.

En daar heeft de duivel niets op tegen, als men maar die doop ziet in een ander licht en een andere betekenis daaraan hecht. Maar dat is dodelijk gevaarlijk!

Want dan denkt de mens, dat hij door de doop deel krijgt aan de genade Gods. En dan heeft de duivel zijn doel bereikt om die zondaar af te leiden van wat het enige genade middel is, want dat is de Here Jezus, door Wie alle genade geworden is!

Dan denkt de mens tevreden te kunnen zijn met of met zijn zuigelingen besprenging of met zijn grootdoop. Als er misschien nog dopelingen zijn, die dit van de doop verwachten, dan zeg ik u, dat u evenzeer dwaalt als bij de zuigelingen besprenging. Er zit geen verschil in.

Want als u denkt, dat u door die doop de genade zult deelachtig worden, dan is dat, wat de duivel er van wil maken. Neen, aan dat water zit geen toverkracht, geen mystieke kracht!

God gaf de doop niet als een sacrament, maar als een mee betuigen van de mens, een instemmen met de prediking van Zijn evangelie, wat Hij liet verkondigen.

Daarom lezen wij ook in Marcus 1, hoe de doop van Johannes was: dat Johannes doopte in de woestijn en een doop der bekering tot vergeving van zonden predikte. Hoort u, zijn doop was een onlosmakelijk onderdeel van zijn prediking.

Die mensen kregen geen vergeving van zonden, omdat zij zich lieten dopen door Johannes; omdat zij daar iets als een heilig genade middel in zagen, wat een mystieke kracht zou hebben van God. Neen, zij ontvingen vergeving van zonden, als zij hadden geluisterd en geloofde de prediking van Johannes de Doper; en dat was niet de prediking van Johannes de Doper, maar dat was de prediking die Gods Geest door Johannes liet brengen.

Het was de boodschap Gods door Johannes de Doper, dat de mensen zich moesten bekeren tot God. En dan op dat aanbod van God, op die Raad Gods moesten ingaan, en dat gaan betuigen door die doop, die bij die prediking hoorde.

Ja, en dan heeft die doop voor hen deze zin gehad; een afwassing van hun zonden, n.l. dat voor hen de vergeving der zonden door God verkregen was, als zij geloofden in wat God door Johannes predikte, en zij daar op in gingen, door zich dan ook in die doop, te laten dopen.

Want zij werden zo maar niet gedoopt! Johannes doopte immers in de woestijn de doop der bekering tot vergeving van zonden, die hij predikte. Let u vooral op dat: *"predikte"*. En dan zegt vers 5 van Marcus: *"en het gehele Joodse land liep tot hem uit en alle inwoners van Jeruzalem, en zij lieten zich door hem dopen in de rivier de Jordaan onder belijdenis van hun zonden"*.

Ja, zij gingen door Johannes prediking in op de raad Gods, die hen opriep tot boete, bekering en zonden belijden. En zo getuigden zij, dat zij instemden met wat God daarvoor ingesteld had, en lieten zich in de doop van Johannes dopen onder belijdenis van hun zonden.

Ziet u, dat het dus een harten zaak was, een geloofszaak, zodat uit die mens zelf moest komen de overtuiging, dat hij een beslissing moest nemen, een keuze moest maken tegenover die Raad Gods.

In Lucas 7:28 daar getuigt de Here Jezus van de prediking van Johannes de Doper in zijn zending: *"Ik zeg u, onder hen, die uit vrouwen geboren zijn, is niemand groter dan Johannes, maar de kleinste in het Koninkrijk Gods is groter dan hij. En toe al het volk dit hoorde en ook de tollenaars, hebben zij God gerechtvaardigd, daar zij met de doop van Johannes gedoopt waren. Maar de Farizeeën en de Schriftgeleerden verwierpen voor zich zelf de Raad Gods daar zij niet door hem gedoopt waren"*. Ontzettend!

Zij verwierpen voor zichzelf de Raad Gods en daarom bleven zij in hun zonden en rekende God hen die zonde dubbel toe.

Maar Johannes, die ook een sterfelijk mens was uit Adam, kon God alleen zenden met de prediking ter bekering, en dat zij zouden geloven in Hem, Die na hem kwam en dat is Jezus, de Christus der Schriften.

Want een doop ter bekering en een afwassing van zonden, is slechts een stoffelijke reiniging; maar als de mens daarbij zondaar blijft, die oude mens uit Adam en Eva, dan doet hij heel gauw weer opnieuw zonde, en kan hij voor God niet bestaan.

Daarom zond God Zijn Zoon Jezus, want Hij kwam in de volmacht van Zijn Vader! De Farizeeën vroegen aan Jezus: *"Uit welke bevoegdheid doet gij dat?"* God, de Vader Zelf had Hem (de Eniggeborene) gezonden van de troon, Hem, Die met de Vader eeuwig God is, om voor dit radicale verlossingswerk van God, de enige weg, die er is tot redding voor de zondaar, niet alleen te banen, maar Zelf die weg tot God te worden.

Daarom nam Hij de menselijke staat aan uit Adam en kreeg Hij deel aan het vlees aan dat der zonde gelijk, om in het lichaam niet alleen al onze zonden weg te dragen op dat vloekhout van Golgotha, maar ook om in onze plaats te gaan sterven, zodat die zondaar aan zijn eind komt. Maar de duivel is altijd bezig met afleiding manouvers. In de dagen van Paulus predikte hij al een andere Jezus, een ander evangelie, deed hij een andere doop instellen met een andere betekenis dus, en een ander kruis.

Maar het kruis van Christus maakt een eind aan ons eigen natuurlijke leven. Maar hoe heerlijk! God deed in Christus niet alleen die oude mens uit Adam te niet, maar deed hem in zijn opstanding verrijzen als een nieuwe mens uit God geboren, geboren in de Zoon van God in Zijn Lichaam.

Nadat Hij eerst die zondaar in Zijn Lichaam had gekruisigd en had doen sterven en begraven, deed God in datzelfde Lichaam, de zondaar opnieuw geboren worden als een nieuwe mens, geboren in Zijn Zoon, geboren uit de Heilige Geest, geboren uit de wil van God de Vader naar de prediking.

Want is niet het Woord van Christus het Zaad Gods? En dan begrijpen wij wel, als Paulus hier in Efeze die vraag stelt, of zij de Heilige Geest hebben ontvangen, dat zij ontkennend antwoorden, en dat het

blijkt, dat het nieuwe Leven van Christus niet in hen aanwezig is, dat Opstandingleven, die Nieuwe Mens, die uit God geboren is.

Daarom vraagt Paulus: *“waarin zijt gij dan gedoopt? Zij antwoordden: in de doop van Johannes”*. Dan legt Paulus uit, dat de doop van Johannes, de doop van bekering was, die niet verder ging.

Daarom zei hij tot het volk, dat zij moesten geloven in Hem, Die na Johannes kwam, en dat is Jezus. Want, dat God nu zijn volle Raad geopenbaard had in Zijn Zoon.

Johannes de Doper was wel een deel van die Raad Gods, maar in Christus heeft God Zijn volle Raad geopenbaard door Christus kruisdood en opstanding. En dat betekent, dat de mens nu, als hij op die Raad Gods ingaat, opnieuw geboren zal worden. Dat doet God, Die met Zijn Almacht en Autoriteit daar achter staat.

Daarom vroeg Paulus: *“in welke naam (op welk gezag) zijt gij gedoopt?”*

De doop van Jezus Christus wordt daarom nooit een doop van bekering genoemd, maar zoals Paulus op een andere plaats schrijft: *“het bad der wedergeboorte”*.

Dat lezen we in Titus 3:4-7. *“Maar toen de goedertierenheid en mensenliefde van onze Heiland en God verschenen, heeft hij, niet om werken der gerechtigheid, die wij zouden gedaan hebben, doch naar Zijn ontferming ons gered door het bad der wedergeboorte en der vernieuwing door de Heilige Geest, die Hij rijkelijk over ons heeft uitgestort door Jezus Christus, onze Heiland, opdat wij, gerechtvaardigd door Zijn genade, erfgenamen zouden worden overeenkomstig de hoop des eeuwigen levens”*.

God heeft dus rijkelijk over ons uitgestort het bad der wedergeboorte en de vernieuwing door de Heilige Geest, want op die wedergeboorte werkt Gods Geest. Maar maak nu niet een ernstige vergissing, dat die doop op zich zelf, die onderdompeling (dat begraven worden) in het water, u een wedergeboren mens doet worden!

Al te lang is de doop op een verkeerde wijze gepredikt geworden! Als wij de prediking horen, dat Jezus voor ons gekruisigd, begraven en opgestaan is, en dat ***in Hem*** de enige weg is, om bereid te zijn, omdat van God te aanvaarden, dan houden wij ook op om voor onszelf te leven naar onze natuurlijke mens.

Zo staat dat ook geschreven op een duidelijke wijze door de apostel Paulus in 2 Cor. 5:14-15 *“Want de liefde van Christus dringt ons, daar wij tot het inzicht gekomen zijn, dat een voor allen gestorven is. Dus zijn zij allen gestorven. En voor allen is Hij gestorven, opdat zij, die leven niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem, Die voor hen gestorven is en opgewekt”*. Ja, zo is het als men erop in gaat!

Nu heeft God alleen de doop gegeven, dat, als men deze prediking, dat raadsbesluit Gods, aanneemt, aanvaardt, dan betuigt u dat in de doop: *“Heer, mijn leven behoort mijzelf niet meer toe, want Gij zijt in mijn plaats gestorven en nu hebt Gij alleen recht op heel mijn leven en op dit wonderbare Raadsbesluit Gods, wil ik nu met heel mijn hart ingaan door dat voor U te betuigen en voor de heilige engelen en voor de mensen, wat u ingesteld hebt om mij een plant te maken met dat, wat gelijk is aan Zijn dood, om dan met Hem te verrijzen in nieuwheid des Levens”*. Dan gaan wij de doop zien in het Bijbelse Licht.

Dat staat ook in Rom. 6:3. *“of weet gij niet, dat wij allen, die in Christus Jezus gedoopt zijn, in Zijn dood gedoopt zijn?”* Daarom kunnen wij niet ons voor een ander laten dopen, want dit is een beslissing, die wij ieder persoonlijk moeten nemen.

Want het gaat er om of wij deze Raad van God willen verwerpen of die willen aannemen.

Willen wij erkennen, dat de doop in Jezus Christus ook de doop uit de hemel is? En dan zeggen: *“Heer, ik leg mijn leven aan uw voeten af, en daarom laat ik mij nu dopen”*.

Want de Heer zegt: *“Wie gelooft en zich laat dopen”*. Zich laten dopen is dus ingaan op deze prediking.

Wat staat in Rom. 6:3. *"of weet gij niet, dat wij allen, die in Christus gedoopt zijn, in Zijn dood gedoopt zijn"*? U laat zich dus dopen in Zijn dood, niet in water, maar in de Naam van Jezus, van Zijn Persoon.

Die dus in Jezus gedoopt zijn, die zijn in Zijn dood gedoopt. Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat gelijk Christus is opgewekt uit de doden door de majesteit van de Vader, zo ook wij in nieuwheid des Levens zouden wandelen. En dat doet God.

Zoals God Zijn Zoon opwekte uit het graf, uit de dood, zo zal God er ook voor zorgen, dat u het Leven van Zijn Zoon in u krijgt door de Heilige Geest (vers 4).

En Rom.6:5 zegt: *"Want indien wij samengegroeid zijn met hetgeen gelijk is aan Zijn dood, zullen wij het ook zijn (met wat gelijk is) aan de Opstanding"*.

Ziet u, hoe de doop dus ondergaan moet worden? Als een ingaan op de prediking, waarvan God heel bewust aan ieder mens vraagt, wat hij met deze Raad Gods wil doen.

Daarop ingaan of verwerpen? Er op ingaan is: "Heer ik leg mijn leven af en nu bent U mijn leven, Here Jezus". Paulus zegt: *"Ik leef niet meer, maar Christus leeft in mij"*.

Amen.

